

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 28 lutego 2018 roku odszedł

ŚP
Profesor
Stefan Müller

Wybitny teoretyk architektury, twórca i nauczyciel akademicki, pedagog, mistrz wielu pokoleń architektów

Jego odejście jest niezwykle bolesną stratą dla społeczności akademickiej i środowisk twórczych Wrocławia

Stefan Janusz Müller urodził się 15 maja 1934 roku we Lwowie. W trakcie studiów podjętych w roku 1951 na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej rozpoczął, w roku 1954, pracę we wrocławskim „Miastoprojekcie”, jako, kolejno, asystent Romana Tunikowskiego – uczestnicząc w projektowaniu placu Tadeusza Kościuszki, projektant – w latach 1954-64, oraz – generalny projektant – w latach 1974-78. W maju 1959 roku ukończył studia magisterskie. Pracę dyplomową p.n. *Kościół pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny w Częstochowie* wykonał pod kierunkiem Profesora Andrzeja Frydeckiego.

Od samego początku swej działalności twórczej wiąże pole zawodowe architekta-projektanta i urbanisty z bardzo szeroką refleksją teoretyczną oraz, w konsekwencji, pracą pedagoga. Pracę naukową rozpoczął w roku 1967, początkowo jako asystent Profesora Andrzeja Frydeckiego w Katedrze Architektury Monumentalnej Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, później zaś jako adiunkt. W roku 1971 obronił rozprawę doktorską. W roku 1972 rozpoczął pracę na stanowisku adiunkta w Instytucie Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej, w którym prowadził działalność naukową i dydaktyczną, aż do przejścia na emeryturę w roku 2005. W roku 1997 został mianowany profesorem nadzwyczajnym Politechniki Wrocławskiej.

Szczególne obszary zainteresowań Profesora stanowiły interakcje architektury współczesnej z pejzażem kulturowym i kontekstem historycznym, i po wtóre splot relacji zachodzących między kulturą, sztuką i architekturą. W granicach tego pola usytuowana jest szeroko rozumiana ochrona zabytków. Położył wielkie zasługi przy tworzeniu na Wydziale Architektury specjalności Ochrona Zabytków.

Profesor Stefan Müller prowadził, w trakcie swej pracy pedagogicznej, szereg przedmiotów projektowych i teoretycznych o charakterze autorskim, cechujących się wybitnie intelektualnym charakterem. Należą do nich, między innymi, *Historia Architektury Polskiej po 1944 roku*, *Architektura Symboliczna*, *Projektowanie architektoniczne*, *Współczesna forma w krajobrazie*, *Wybrane zagadnienia architektury aktualnej*, w końcu – reaktywowana przez Profesora po wielu latach *Architektura monumentalna*. Jego działalność pedagogiczna była głęboko doceniana przez studentów, zaś prowadzone zajęcia cieszyły się ogromną popularnością.

Dorobek twórczy Profesora Stefana Müllera jest olbrzymi i budzi głębokie uznanie. Jest autorem stu trzydziestu ośmiu projektów architektonicznych, w tym około pięćdziesięciu zrealizowanych, trzydziestu prac konkursowych, z których wiele zostało nagrodzonych i wyróżnionych. Wiele z nich odzwierciedla, bądź stanowi reperkusję, podejmowanego przez ich Autora szerokiego dialogu ze sztuką, ze szczególnym podkreśleniem sztuki konceptualnej. Dialog ten, odzwierciedlony w autorskiej idei *Architektury Intencjonalnej*, realizował się, między innymi, w dwu wrocławskich interdyscyplinarnych *Międzynarodowych Wystawach Architektury Intencjonalnej – Terra 1 i Terra 2*, cieszących się wręcz entuzjastyczną recepcją.

Profesor Stefan Müller był ich pomysłodawcą, twórcą i komisarzem. Działania te ucieleśniają się zarówno w projektach intencjonalnych (choćby *Terra X*), jak i w pracach teoretycznych Autora, stanowiąc w konsekwencji osnowę jego pracy pedagogicznej.

Profesor Stefan Müller był, począwszy od roku 1959, aktywnym członkiem Stowarzyszenia Architektów Polskich, Stowarzyszenia Urbanistów Polskich oraz Komisji Urbanistyki i Architektury oddziałów PAN we Wrocławiu i w Krakowie. Dwukrotnie był prezesem Oddziału Wrocławskiego SARP. Pełnił funkcje przewodniczącego Kolegium Sędziów Konkursowych SARP w latach 1967-82, członka zarządu Głównego SARP oraz Zespołu Koordynacyjnego Zarządu Głównego SARP w latach 1970-81. Był również członkiem Rady Programowej czasopisma „Architektura”, Ośrodka Sztuki Biura Wystaw Artystycznych, Rady Muzealnej Muzeum Architektury we Wrocławiu, Społecznego Komitetu Panoramy Raławickiej we Wrocławiu oraz Komisarzem Sekcji Polskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA. W latach 1990-1992 sprawował urząd Architekta Miasta Wrocławia i Dyrektora Wydziału Architektury i Geodezji Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Profesor Stefan Müller – mistrz i wychowawca wielu pokoleń architektów jest jedną z tych osób, dzięki którym macierzysty Wydział Architektury oraz Instytut Historii Architektury Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej uzyskiwały wyjątkową dystynkcję wśród innych, nie tylko polskich, szkół architektury.